

(2) Уговор о закупу са корисником закупа закључује носилац права располагања на стану из члана 3. овог закона у складу са одредбама Закона о приватизацији државних станова.

Члан 18.

(1) Уговор о закупу стана закључен према одредбама Закона о приватизацији државних станова је основ за његов откуп.

(2) Поступак откупа стана под закупом у смислу овог закона спроводи се у складу са Упутством о утврђивању откупне цијене стана и обрасцима за примјену Закона о приватизацији државних станова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 41/01, 45/01, 19/02, 55/02, 56/02 и 83/03).

(3) Стан који се према одредбама овог закона користи за рјешавање стамбених потреба лица из социјалне категорије не може се откупити.

Члан 19.

Надзор над примјеном овог закона врши Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

IV - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 20.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај носилац права располагања станом, осим Републике и јединица локалне самоуправе, ако:

а) стан не додијели према одредбама чл. 13, 14. и 15. овог закона и

б) одбије да закључи уговор о закупу стана са лицем које је то право остварило према члану 16. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ казниће се и одговорно лице.

Члан 21.

Новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај:

а) одговорно лице запослено у Министарству ако не сачини попис станова који се враћају и не објави га у средствима информисања из чл. 6. и 7. овог закона,

б) одговорно лице запослено у Министарству ако у прописаном року стан не преда у посјед носиоцу права располагања из члана 11. овог закона,

в) власник стана из члана 4. овог закона ако не закључи уговор из члана 17. став 2. овог закона,

г) одговорно лице запослено у администрацији јединице локалне самоуправе ако стан додијели супротно чл. 13, 14. и 16. овог закона и

д) одговорно лице запослено у органу надлежном за приватизацију ако носиоцу права располагања на његов захтјев не изда исправу из члана 5. став 2. овог закона.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

На питања која нису уређена овим законом примјениће се одредбе Закона о приватизацији државних станова.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1396/11
21. септембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1759

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СУДСКОЈ ПОЛИЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Судској полицији Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 15. јула 2011. године.

Вијеће народа Републике Српске је актом број: 03.2-385/11, од 26. јула 2011. године, обавијестило Народну скупштину да наведени закон спада у питање повреде виталног националног интереса.

Заједничка комисија Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, на сједници одржаној 21. септембра 2011. године, усагласили су амандмане на Закон о Судској полицији Републике Српске.

Број: 01-020-2369/11
26. септембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О СУДСКОЈ ПОЛИЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се надлежност, организација, дјелокруг рада и овлашћења Судске полиције Републике Српске (у даљем тексту: Судска полиција), дужности и права, посебне дужности и права из радног односа, дисциплинска и материјална одговорност, чиновни, оцјена рада и унапређење службеника Судске полиције и друга питања од значаја за организацију и рад Судске полиције.

Члан 2.

Судска полиција у оквиру своје надлежности врши послове на основу Закона о кривичном поступку, Кривичног закона Републике Српске, Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, Закона о судовима Републике Српске и другим прописима донесеним на основу закона, те правилима која доноси предсједник Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: предсједник Врховног суда) у складу са законом.

Члан 3.

(1) Послове Судске полиције обављају службеници Судске полиције.

(2) Састав запослених у Судској полицији треба оквирно да одражава национални састав у складу са Уставом Републике Српске.

Члан 4.

Ако овим законом није другачије прописано, на запослене у Судској полицији примјењују се Закон о раду, Закон о здравственој заштити, Закон о пензијском и инвалидском осигурању, Закон о републичкој управи, Закон о државним службеницима, Закон о полицијским службеницима, те други закони и прописи.

II - ОРГАНИЗАЦИЈА СУДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ И СРЕДСТВА ЗА РАД

Члан 5.

(1) Предсједник Врховног суда управља Судском полицијом и одговара за законито управљање.

(2) Предсједник Врховног суда може послове управљања Судском полицијом повјерити директору Судске полиције, о чему доноси посебну одлуку.

Члан 6.

Републички прописи који се односе на права и обавезе функционера у руковођењу републичким органом управе

сходно се примјењују на права и обавезе предсједника Врховног суда и директора Судске полиције у погледу управљања Судском полицијом.

Члан 7.

Судска полиција послове и задатке утврђене овим законом врши у оквиру:

- а) Управе Судске полиције у Врховном суду,
- б) окружних центара Судске полиције у окружним судовима у Бањој Луци, Бијелини, Добоју, Источном Сарајеву и Требињу и
- в) Интервентне јединице Судске полиције у Врховном суду.

Члан 8.

(1) Управу Судске полиције у Врховном суду чине:

- а) директор Судске полиције који руководи Управом и окружним центрима Судске полиције и за свој рад одговара предсједнику Врховног суда,
- б) Инспекторат Судске полиције за опште и оперативно-безбједносне послове који је за свој рад одговоран директору Судске полиције и
- в) Интервентна јединица Судске полиције која је за свој рад одговорна директору Судске полиције.

(2) Директор Судске полиције може овластити једног од инспектора Судске полиције да га у случају одсутности или спријечености замјењује или заступа у пословима из дјелокруга рада које им он одреди.

Члан 9.

(1) У оквиру окружног центра Судске полиције у окружним судовима формирају се одјељења и групе Судске полиције, у зависности од броја службеника Судске полиције.

(2) Радом окружног центра Судске полиције у окружним судовима руководе начелник и замјеник начелника, а у Окружном центру Судске полиције у Окружном суду у Бањој Луци и помоћник начелника Окружног центра Судске полиције и за свој рад одговорни су директору Судске полиције.

(3) Радом одјељења Судске полиције руководи командир одјељења Судске полиције, а радом групе Судске полиције руководи вођа групе и они су за свој рад одговорни начелнику окружног центра Судске полиције.

(4) Сједишта окружних центара Судске полиције налазе се у сједиштима окружних судова, а сједишта одјељења Судске полиције и група налазе се у сједиштима основних судова.

(5) За обављање послова Судске полиције у окружним центрима, одјељењима и групама Судске полиције судови и тужилаштва обезбјеђују простор и техничке услове за рад.

Члан 10.

Организација Судске полиције уређује се правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Судској полицији који доноси предсједник Врховног суда, на приједлог директора Судске полиције, уз прибављену сагласност министра правде и Владе Републике Српске.

Члан 11.

Административно-правне послове за Судску полицију врши Управа Судске полиције, а финансијске послове до успостављања одговарајуће службе Судске полиције врши Одсјек за рачуноводство и материјално-финансијске послове Врховног суда, који је у овим пословима одговоран предсједнику Врховног суда и директору Судске полиције.

Члан 12.

Средства за рад Судске полиције обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

III - НАДЛЕЖНОСТИ И ОВЛАШЋЕЊА СУДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 13.

Судска полиција у оквиру својих надлежности обавља послове и задатке за Врховни суд, окружне и основне судове и на основу судских наредби предузима сљедеће мјере и радње:

- а) осигурање информација,
- б) принудно довођење свједока и вјештака,
- в) принудно довођење и спровођење осумњичених, оптужених и осуђених лица,
- г) спровођење осуђених лица у установу за извршење кривичних санкција,
- д) спровођење извршења судских одлука,
- ђ) обезбјеђује судске и тужилачке зграде,
- е) обезбјеђује судије и друге раднике суда и
- ж) одржава ред у судници и другим судским просторима за вријеме и у току суђења.

Члан 14.

(1) Поред надлежности прописаних чланом 13. овог закона, Судска полиција у извршењу послова и задатака има и овлашћења прописана Законом о кривичном поступку Републике Српске када поступају по наредбама судова, и то:

- а) давање упозорења,
- б) провјера и утврђивање идентитета лица и ствари,
- в) позивање и остваривање потребних контаката са лицима,
- г) лишење слободе и задржавање лица,
- д) довођење и спровођење лица,
- ђ) потрага за лицима и стварима,
- е) привремено ограничење слободе кретања,
- ж) издавање упозорења и наредби,
- з) привремено одузимање предмета,
- и) привремено коришћење туђих возила и комуникацијских средстава,
- ј) преглед лица, ствари и превозних средстава,
- к) аудио и видео снимање на јавним мјестима,
- л) употреба средстава принуде и
- љ) обрада личних података и вођење евиденција.

(2) Правила о примјени овлашћења Судске полиције доноси предсједник Врховног суда.

Члан 15.

Предсједник Врховног суда, на захтјев главног републичког тужиоца, може склопити посебан споразум о пружању помоћи тужилаштвима у Републици Српској у складу са одредбама овог закона и Закона о кривичном поступку.

Члан 16.

(1) Судска полиција, у оквиру својих надлежности и овлашћења приликом извршења послова и задатака, непосредно сарађује са Министарством унутрашњих послова, у складу са законом.

(2) Обавезна непосредна сарадња из става 1. овог члана подразумијева и предузимање мјера овлашћених службених лица Министарства унутрашњих послова, којима се обезбјеђује несметано обављање послова из надлежности Судске полиције.

IV - ПРАВА И ДУЖНОСТИ СЛУЖБЕНИКА СУДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 17.

(1) Службеници Судске полиције су наоружани, једнообразно одјевени и униформисани.

(2) Службеници Судске полиције имају право на униформу, опрему за обављање послова и наоружање.

(3) Због специфичности природе одређених задатака и у складу са прихваћеним полицијским стандардима, одређени послови из надлежности Судске полиције могу се извршавати у цивилној одјећи или посебној службеној униформи са опремом.

(4) Правилник о изгледу униформе Судске полиције и начину обављања послова из става 3. овог члана доноси предсједник Врховног суда на приједлог директора Судске полиције.

Члан 18.

(1) Службеници Судске полиције имају службену легитимацију и полицијску значку која им служи за доказивање својства овлашћеног службеног лица Судске полиције.

(2) Службену легитимацију издаје предсједник Врховног суда.

(3) Правилник о изгледу значке и службене легитимације доноси предсједник Врховног суда на приједлог директора Судске полиције, обавезно водећи рачуна о равноправности службених језика и писама у Републици Српској.

Члан 19.

(1) Службеници Судске полиције у обављању послова у оквиру својих надлежности и овлашћења могу употребити средства принуде само онда кад је то неопходно за заштиту људских живота, одбијање напада, савладавање отпора, заштиту имовине и спречавање бијега, и то:

- а) физичку снагу,
- б) службену палицу,
- в) средства за везивање,
- г) хемијска средства,
- д) ватрено оружје и
- ђ) специјалне врсте оружја (електромагнетно-електроничко несмртоносно и кинетичко несмртоносно оружје).

(2) Прије употребе средстава принуде службеник Судске полиције издаје упозорење, осим ако би то могло угрожити безбједност службеника Судске полиције или другог лица или би то било очито непримјерено или бесмислено у датим околностима.

Члан 20.

Физичка снага, службена палица и хемијска средства не користе се према дјеци, старијим лицима, онеспособљеним лицима, укључујући лица која су видно болесна, као ни према женама које су очито трудне, осим ако та лица директно угрожавају живот службеника Судске полиције или лица која се обезбјеђују.

Члан 21.

(1) Службеник Судске полиције може употребити ватрено оружје ако су већ употребљена средства принуде била неэффектна или ако се употребом других средстава принуде не би постигао законит циљ.

(2) Службеник Судске полиције може употребити ватрено оружје ако другачије не може:

- а) заштитити животе које је дужан штитити,
- б) одбити непосредни напад којим се угрожава његов живот или живот судија и других радника суда, као и других лица које је дужан штитити и
- в) спријечити бјекство осумњиченог, оптуженог или осуђеног којег обезбјеђује, доводи или спроводи, ако нарочите околности оправдавају бојазан да ће то лице употребом ватреног оружја, оруђа или другог погодног средства угрозити нечији живот.

(3) Службеник Судске полиције оставиће довољно времена да се поступи по његовом упозорењу, осим ако би тиме настао ризик за њега самог или ризик наношења озбиљних или смртоносних повреда другим лицима, а околности налажу потребу за тренутном акцијом.

(4) Службенику Судске полиције није дозвољено испалјивати метак упозорења.

Члан 22.

(1) Употреба ватреног оружја није дозвољена ако би угрозила животе других људи, осим ако је то једини начин одбране од директног напада или опасности.

(2) Употреба ватреног оружја није дозвољена према малолетнику, осим ако је то једини начин одбране од напада или опасности.

Члан 23.

Службенику Судске полиције није дозвољено да употребљава ватрено оружје према возилу у покрету, осим ако се то возило користи као средство за напад према службенику Судске полиције или другим лицима или ако се из возила употребљава или намјерава употребити ватрено оружје према службеницима Судске полиције или другим лицима.

Члан 24.

(1) Службеник Судске полиције који обавља послове у саставу групе употребљава ватрено оружје само по наређењу руководиоца групе, изузев у случајевима прописаним у члану 21. став 2. овог закона.

(2) Наређење за употребу оружја из става 1. овог члана може се издати само у случају и под условима предвиђеним овим законом.

Члан 25.

(1) Службеник Судске полиције који је у току вршења дужности употребљивао средства принуде мора поднијети писани извјештај о употреби средстава принуде прије краја смјене у току које је дошло до употребе средстава принуде, а примјерак извјештаја, путем начелника окружног центра Судске полиције, послати у Управу Судске полиције у Врховном суду, у року од 24 часа од завршетка смјене.

(2) Ако службеник Судске полиције није у могућности поднијети извјештај о употреби средстава принуде, извјештај подноси његов претпостављени старјешина.

(3) У року од 48 часова од пријема извјештаја начелник окружног центра Судске полиције своје мишљење о оправданости употребе средстава принуде доставља директору Судске полиције.

(4) О законитости и правилности употребе средстава принуде од стране службеника Судске полиције одлучује директор Судске полиције, у року од три дана од дана пријема извјештаја и о томе одмах обавјештава предсједника Врховног суда у циљу евентуалног предузимања потребних мјера у складу са законом.

(5) О употреби средстава за везивање лица која су претходно лишена слободе од стране неког другог полицијског органа, а која се том приликом спроводе или доводе по налогу суда не подноси се извјештај о употреби средстава принуде, него се та радња као мјера обезбјеђења лица наводи у редовном извјештају из налога за службу.

(6) О употреби ватреног и специјалног оружја, поред подношења извјештаја, службеник Судске полиције дужан је одмах обавјестити непосредног руководиоца, а непосредног руководиоца директора Судске полиције и предсједника Врховног суда.

(7) Правилник о употреби ватреног оружја и осталих средстава принуде од стране службеника Судске полиције доноси предсједник Врховног суда, на приједлог директора Судске полиције.

Члан 26.

(1) При непосредном лишењу слободе осумњиченог или оптуженог који се принудно доводи или осуђеног који се спроводи у установу за извршење кривичних санкција, службеник Судске полиције може ући без посебне дозволе у туђи стан и друге просторије и по потреби прегледати просторије и без присуства свједока да би се пронашло тражено лице ако има сазнања да се то лице склонило у тај стан или просторију.

(2) У случају из става 1. овог члана не саставља се записник, него се власнику стана или просторије, односно кориснику одмах издаје потврда у којој се назначава разлог и вријеме улажења у те просторије.

Члан 27.

Службеници Судске полиције обавезни су послове из своје надлежности и овлашћења обављати и у случају када извршење тих послова доводи у опасност њихов живот.

Члан 28.

(1) Лице које на захтјев службеника Судске полиције пружа помоћ или самоиницијативно судјелује у савлађивању лица која пружају отпор или хватању лица која су побјегла и том приликом буде озлијеђено, разболи се или трајније буде спречено за рад има права у складу са одредбама Закона о пензијско-инвалидском осигурању које регулишу обавезно осигурање лица док се налазе у одређеним околностима.

(2) Ако лице из става 1. овог члана приликом пружања помоћи службеницима Судске полиције изгуби живот, Судска полиција сноси трошкове сахране тог лица.

(3) У случају из става 2. овог члана, породици или лицу које је издржавало погинуло лице припада једнократна новчана помоћ, која не може бити мања од укупне плате коју је погинуло лице остварило за последњих шест мјесеци, а ако погинуло лице није било у радном односу, висину новчане помоћи одређује предсједник Врховног суда.

(4) Лице из ст. 1. и 3. овог члана има право на накнаду штете у складу са Законом о облигационим односима.

Члан 29.

(1) Службеник Судске полиције дужан је чувати све повјерљиве податке и материјале до којих дође, осим када вршење послова и задатака или законске одредбе захтијевају другачије.

(2) Правила о руковању подацима који су одређени као тајни, а које користи Судска полиција доноси предсједник Врховног суда, на приједлог директора Судске полиције.

(3) Правилима из става 2. овог члана одређује се поступак за одређивање тајности, степена тајности и приступ тајним подацима.

(4) Предсједник Врховног суда може, из оправданих разлога или на захтјев овлашћеног органа, ослободити садашњег или бившег службеника Судске полиције обавезе чувања службене тајне.

(5) Службеник Судске полиције дужан је чувати податке из става 1. овог члана и након престанка радног односа.

1. Посебне дужности службеника Судске полиције

Члан 30.

(1) Службеник Судске полиције при обављању својих дужности руководи се јавним интересом у складу са важећим законским прописима.

(2) Службеник Судске полиције је непристрасан и мора избјегавати активности или понашања која су неспојива са дужностима прописаним овим законом.

(3) Службеник Судске полиције увијек се суздржава од јавног испољавања политичких увјерења, а од испољавања вјерских увјерења док је на дужности.

(4) Службеник Судске полиције у вези са својим надлежностима и овлашћењима не може тражити и није дозвољено да прихвата за себе или своје сроднике било какву накнаду, корист, услугу или било какву добит.

(5) Службеник Судске полиције у току и ван службе дужан је дјеловати на начин који одговара интересу и угледу Судске полиције.

(6) Службеник Судске полиције придржава се и свих других дужности прописаних овим законом и подзаконским актима.

Члан 31.

(1) Службеник Судске полиције не може обављати послове и задатке, вршити функцију или обављати дјелатност које су неспојиве са службеним дужностима, а посебно:

а) не може бити носилац било какве јавне функције,

б) не може обављати никакву додатну активност уз накнаду, а која је у вези са обављањем службених задатака или обавеза,

в) не може бити члан политичке странке, нити сљедиште упуте политичких странака, нити у униформи присуствовати скуповима политичких странака или другим политичким скуповима, осим уколико је на дужности и

г) не може давати јавне изјаве, нити на други начин коментарисати рад Судске полиције без одобрења предсједника Врховног суда или директора Судске полиције.

(2) Службенику Судске полиције престаје радни однос када као кандидат за изборну јавну дужност буде именован на положај унутар било којег органа власти у Републици Српској или у Босни и Херцеговини.

V - ПРАВА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

Члан 32.

Службеник Судске полиције има право:

а) на стални радни однос до тренутка док се не стекну услови за пензионисање, ако није друкчије прописано овим законом,

б) на годишњи одмор, у складу са Законом о раду и овим законом,

в) на награду за посебно обављене послове прописане овим законом, општим колективним уговором и општим прописима о раду,

г) на плату и накнаде, у складу са законом и другим одговарајућим прописима,

д) на напредовање у служби и професионални развој кроз обуку и на други начин,

ђ) оснивати и учлањивати се у синдикат или професионално удружење, у складу са законом,

е) на поштено и правично поступање, без обзира на: пол, расу, национално или друштвено поријекло, вјероисповијест, ентитетско држављанство, мјесто становања, политичко или друго увјерење, рођење, доб, имовински, брачни или други статус и

ж) да надређени и подређени поступају с њим уз поштовање људског достојанства.

Члан 33.

(1) Службеник Судске полиције не може бити отпуштен са посла због привремене неспособности за рад, усљед болести или повреде на раду.

(2) Повреда која настане на путу према послу или са посла сматра се повредом на раду.

(3) На остваривање права службеника Судске полиције из члана 32. овог закона неће утицати привремена неспособност за рад усљед болести или повреде на раду.

Члан 34.

(1) Ако се против службеника Судске полиције покрене кривични, прекршајни или парнични поступак због употребе силе или других радњи током извршења задатака, Судска полиција службенику осигурава правну помоћ, осим ако је службеник дјеловао изван оквира својих овлашћења или их је злоупотребио.

(2) Правна помоћ се осигурава службенику Судске полиције као оштећеном у поступку за накнаду штете или његовој породици уколико је штета нанесена у извршењу или у вези са извршењем задатака Судске полиције.

(3) Под условима из ст. 1. и 2. овог члана Судска полиција осигурава правну помоћ и након престанка радног односа, осим у случају да службеник Судске полиције има право на помоћ по неком другом основу.

(4) Судска полиција правну помоћ осигурава и грађанину који је помогао службенику Судске полиције ако је против грађанина покренут кривични поступак због дјеловања које је у вези са пруженом помоћи.

1. Упражњена радна мјеста и запошљавање

Члан 35.

(1) Предсједник Врховног суда, на приједлог директора Судске полиције, утврђује слободна радна мјеста за запошљавање у Судској полицији.

(2) Упражњена радна мјеста утврђују се ради периодичног запошљавања нових службеника како би се одржао прописани максимум радних мјеста и одржавала оперативност Судске полиције.

(3) Запошљавање у Судској полицији врши се на основу јавног конкурса.

2. Услови

Члан 36.

(1) Лице које се прима у радни однос у Судску полицију мора испуњавати опште услове предвиђене овим законом, и то:

а) држављанство Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,

б) да није отпуштен из институције државне управе или из војне службе у Босни и Херцеговини на основу изречене дисциплинске мјере,

в) да против њега није покренут кривични поступак и да није изречена правоснажна казна затвора за кривично дјело, осим за кривична дјела против безбједности саобраћаја у складу са кривичним законодавством и

г) да није оптужен од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију и да није одбио да се појави пред Трибуналом у својству свједока.

(2) Поред општих услова прописаних овим законом лице које се прима у радни однос мора да испуњава и посебне, утврђене правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Судској полицији.

Члан 37.

(1) Лице које се прима у радни однос у Судску полицију, поред општих услова прописаних овим законом, посебних услова из члана 36. став 2. овог закона, треба да испуњава и посебне здравствене и психофизичке услове према нормама предвиђеним за полицијске службенике Министарства унутрашњих послова.

(2) Здравствену и психофизичку способност лица из става 1. овог члана оцењује одговарајућа здравствена установа коју одреди предсједник Врховног суда.

Члан 38.

О пријему у радни однос службеника Судске полиције одлучује предсједник Врховног суда или директор Судске полиције, ако га за то овласти предсједник Врховног суда, а на приједлог комисије за пријем у радни однос.

Члан 39.

(1) Лица која се први пут примају у радни однос у Судску полицију примају се као приправници.

(2) За службеника Судске полиције могу се без својства приправника примити лица која су завршила школу за полицајце, као и лица која су у другим полицијским агенцијама провела најмање три године на истим или сличним пословима Судске полиције, која имају образовање IV степена и која су положила стручни испит за звање полицајца, а која нису старија од 35 година.

(3) Приправник се прима на одређено вријеме.

Члан 40.

(1) За приправника у Судској полицији може се примити лице које испуњава опште услове прописане у члану 36. став 1. и посебне здравствене и психофизичке услове из члана 37. овог закона, а које није старије од 25 година.

(2) Приправнички стаж за лица са средњом стручном спремом траје шест мјесеци, а за лица са високом стручном спремом 12 мјесеци.

(3) Стручни испит за приправника Судске полиције полаже се у складу са Правилником о програму и начину полагања стручног испита за службенике Судске полиције, који доноси предсједник Врховног суда.

(4) Стручни испит приправник Судске полиције полаже пред комисијом коју именује предсједник Врховног суда.

(5) Приправник за вријеме приправничког рада не може носити ватрено оружје.

Члан 41.

(1) Приправнику који након завршеног приправничког стажа не положи стручни испит за службеника Судске полиције престаје радни однос у Судској полицији.

(2) Приправник који положи стручни испит за службеника Судске полиције прима се у радни однос на неодређено вријеме у Судској полицији.

Члан 42.

Приправник који самовољно напусти курс Судске полиције или буде избачен са курса својом кривицом обавезан је надокнадити настале трошкове.

3. Стручно оспособљавање и усавршавање

Члан 43.

(1) Основну обуку, стручно оспособљавање и усавршавање службеника Судске полиције врши управа Судске полиције у сарадњи са начелницима окружних центара Судске полиције при окружним судовима.

(2) Прије заснивања радног односа лица морају проћи курс за службеника Судске полиције у трајању од три до шест седмица, а услове и начин извођења стручног курса прописује правилима предсједник Врховног суда.

Члан 44.

(1) Службеници Судске полиције дужни су да се стално стручно оспособљавају и усавршавају.

(2) Службеници Судске полиције су обавезни учествовати у образовним активностима, на курсевима и семинарима који се организују.

(3) За стручно образовање службеника Судске полиције организује се практична обука у виду курсева, семинара и других облика образовања које одређује предсједник Врховног суда.

(4) За вријеме трајања курса обезбјеђују се смјештај, исхрана, одјећа, обућа и уџбеници, а трајање курса одређује предсједник Врховног суда.

Члан 45.

Правила којима се детаљније регулишу запошљавање, основна обука, рад приправника - волонтера, те њихово стручно оспособљавање и усавршавање за службеника Судске полиције доноси предсједник Врховног суда, на приједлог директора Судске полиције.

4. Радни услови

Члан 46.

(1) Службеници Судске полиције у правима из радног односа, здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, као и другим правима по основу рада изједначавају се са правима која имају полицијски службеници Министарства унутрашњих послова.

(2) У погледу остваривања права службеника Судске полиције из става 1. овог члана предсједник Врховног суда

има сва овлашћења која има министар унутрашњих послова према полицијским службеницима Министарства унутрашњих послова.

(3) Средства за плате запослених у Судској полицији обезбјеђују се у складу са Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, казнено-поправним установама и Судској полицији.

Члан 47.

(1) Просјечно радно вријеме службеника Судске полиције је 40 часова седмично, што укључује одмор у току радног дана прописан важећим законима.

(2) Радно вријеме је осам часова дневно.

(3) Руководилац у Судској полицији може одредити друкчије радно вријеме у сљедећим случајевима:

- а) када је потребно одржати континуитет рада и
- б) када се одређени задаци морају извршити у одређеним роковима или у планираном периоду.

Члан 48.

(1) Посебним условима се сматрају:

- а) рад по ванредном распореду,
- б) рад у двократној смјени,
- в) рад у смјенама,
- г) рад суботом, недјељом, празницима и осталим слободним данима,
- д) рад ноћу и
- ђ) рад на појединим локацијама.

(2) Службеник Судске полиције обавезан је радити у посебним условима у случају када су такви услови неопходно потребни за извршење задатака Судске полиције.

(3) Други начини рада у посебним условима могу бити одређени ако то захтијева безбједносна ситуација или ако је то једини начин за обављање одређених задатака који не могу бити одгођени или се морају завршити у одређеном року.

(4) Директор Судске полиције утврђује разлоге због којих се други начин рада у посебним условима из става 3. овог члана може одредити, а може овластити и друге припаднике Судске полиције који раде на руководним радним мјестима да то утврде.

(5) За послове из ст. 1. и 3. овог члана службеници Судске полиције имају право на новчану накнаду или слободне дане, у складу са Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, казнено-поправним установама и Судској полицији.

Члан 49.

(1) Ако интереси вршења послова Судске полиције захтијевају, службеници Судске полиције су обавезни посао обављати и дуже од пуног радног времена.

(2) Прековремени рад из става 1. овог члана може трајати до четири часа дневно и не више од 20 часова седмично, односно 150 часова у току једне календарске године, о чему се доноси посебно рјешење.

Члан 50.

(1) Службеници Судске полиције имају право на најмање 18, а највише до 30 радних дана плаћеног годишњег одмора, зависно од дужине радног стажа.

(2) Службенику Судске полиције може се одгодити, односно прекинути годишњи одмор када то захтијева потреба извршења неодољивих и важних службених послова.

(3) Одлуку о одлагању, односно прекидању годишњег одмора доноси директор Судске полиције, на приједлог начелника окружног центра Судске полиције.

(4) Службеници Судске полиције имају право на накнаду оправданих трошкова проузрокованих одгодом или прекидом годишњег одмора.

Члан 51.

Због посебних услова рада и природе послова за сваким 12 мјесеци ефективног стажа службенику Судске полиције рачуна се 16 мјесеци.

5. Именовање и разрјешење руководиоца и замјеника руководиоца

Члан 52.

(1) Кандидати за радна мјеста из чл. 8. и 9. овог закона морају имати одговарајућу стручну спрему и чин у складу са Уредбом о чиновима и ознакама у Судској полицији Републике Српске.

(2) Стручна спрема, посебни услови и критеријуми за избор и именовање руководиоца и замјеника руководиоца детаљније се одређују Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Судској полицији.

Члан 53.

(1) Кандидате за руководна мјеста из чл. 8. и 9. овог закона предлаже комисија у саставу од три члана из реда службеника Судске полиције на руководним радним мјестима, коју одређује и саставља предсједник Врховног суда.

(2) Комисија из става 1. овог члана обавља разговор са кандидатима, рангира их на основу способности, подобности и стручности, те сачињену ранг-листу кандидата доставља предсједнику Врховног суда који доноси коначну одлуку о именовању.

Члан 54.

(1) Предсједник Врховног суда који именује руководиоце и замјенике руководиоца из чл. 8. и 9. овог закона, у складу са одредбама члана 5. став 1. и члана 6. овог закона, може их разријешити дужности, уз посебно образложење, ради унапређења правосудног система и руковођења институције Судске полиције, као и потреба службе.

(2) Руководилац из чл. 8. и 9. овог закона, поред разрјешења из става 1. овог члана, може се разријешити:

- а) на лични захтјев,
- б) ако трајно није у могућности да обавља своје дужности и одговорности,
- в) ако му је коначном одлуком утврђена дисциплинска одговорност за тежу повреду радне дужности или
- г) ако му је за кривично дјело изречена правоснажна казна затвора.

(3) У случајевима разрјешења прописаним у ставу 1. овог члана лице које се разрјешава дужности може се распоредити на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми, а уколико нема одговарајућих радних мјеста у Судској полицији, може се распоредити на радно мјесто за које је предвиђена нижа стручна спрема, уз његову сагласност.

6. Постављање и распоређивање

Члан 55.

Постављање и распоређивање службеника Судске полиције врши се на основу Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Судској полицији.

Члан 56.

(1) Службеник Судске полиције може бити премјештен на друго радно мјесто истог чина унутар Судске полиције, а такав премјештај може укључивати и премјештај на другу локацију изван тренутног радног мјеста.

(2) Интерни премјештај врши директор Судске полиције уз сагласност предсједника Врховног суда.

Члан 57.

(1) Ако интереси Судске полиције захтијевају, службеник Судске полиције може бити привремено упућен на рад

у други окружни центар Судске полиције, најдуже три мјесеца, а по свом пристанку најдуже шест мјесеци у једној календарској години.

(2) Службенику Судске полиције може се на његову молбу омогућити премјештај на рад у други окружни центар Судске полиције.

(3) Рјешење о привременом упућивању из става 1. овог члана, односно премјештање из става 2. овог члана доноси предсједник Врховног суда или директор Судске полиције по овлашћењу предсједника Врховног суда.

Члан 58.

(1) Предсједник Врховног суда или директор Судске полиције, ако га за то овласти предсједник Врховног суда, може распоредити службеника Судске полиције, уз његову сагласност, на радно мјесто за које је прописан нижи чин од онога који службеник има.

(2) Предсједник Врховног суда или директор Судске полиције, ако га за то овласти предсједник Врховног суда, може распоредити службеника на радно мјесто за које је прописан нижи чин од онога који службеник има без његове сагласности у сљедећим случајевима:

а) у случају да потребе Судске полиције налажу обављање хитних послова и задатака у ограниченом периоду или

б) када је пријеко потребно пружити помоћ службенику који обавља друге послове и задатке или привремено замјенити одсутног службеника.

VI - ДИСЦИПЛИНСКА И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ СЛУЖБЕНИКА СУДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 59.

(1) Службеник Судске полиције је дисциплински одговоран за повреде радне дужности прописане овим законом.

(2) Кривична одговорност за кривично дјело не искључује дисциплинску одговорност службеника Судске полиције уколико је чињење кривичног дјела уједно и повреда радне дужности.

(3) Ослобођење од кривичне одговорности не подразумева истовремено и ослобођење од дисциплинске одговорности.

Члан 60.

(1) Службеник Судске полиције одговоран је за материјалну штету коју је на раду или у вези са радом, намјерно или из крајње непажње проузроковао Судској полицији, правосуђу, правном или физичком лицу.

(2) Постојање материјалне штете, њену висину, околности под којима је наступила, ко је штету проузроковао и начин њене накнаде утврђује посебна комисија коју именује предсједник Врховног суда.

Члан 61.

Лакше повреде радних дужности су:

а) неношење или непрописно ношење униформе, обуће, оружја и опреме,

б) недолазак на посао у одређено вријеме и одлазак са посла прије краја радног времена,

в) неблаговремено обавјештавање претпостављеног о спријечености доласка на рад без оправданог разлога,

г) непристојно понашање према радним колегама и другим запосленим у правосуђу или странкама и изазивање свађе и нарушавање међуљудских односа на послу и

д) немарно и неблаговремено вршење радних и других задатака које су изазвале или могле изазвати штетне посљедице мањег обима, а не спада у тежу повреду радне дужности.

Члан 62.

Теже повреде радних дужности су:

а) самовољно напуштање радног мјеста и обезбјеђења одређених објеката, просторија, личности, повјереног за-

датка, организационе јединице или мјеста одређеног за приправност,

б) непредузимање или недовољно предузимање мјера и радњи у оквиру својих обавеза потребних за безбједност судија, тужилаца и других радника правосуђа, безбједност суда, лица, повјерених ствари, службених аката или имовине,

в) непредузимање или недовољно предузимање мјера или непружање помоћи у оквиру својих овлашћења другом службенику Судске полиције или другом овлашћеном лицу које тражи помоћ или другом државном органу, а та помоћ је неопходна за обављање њихових службених дужности,

г) прикривање чињеница у погледу времена, обима и начина извршења службених радњи или употребе средстава принуде од стране другог службеника Судске полиције, када је он извршењем те радње или употребом средстава принуде починио тежу повреду радне дужности,

д) свака радња или пропуштање радње која онемогућава, омета или отежава извршење службених послова или задатака,

ђ) понашање које штети угледу Судске полиције или правосуђу Републике Српске,

е) недостојно понашање за вријеме дужности или у вези са дужношћу у Судској полицији,

ж) проузроковање нарушавања јавног реда и мира, нарочито дрским понашањем, тучом на јавном мјесту или другом радњом којом се нарушава јавни ред и мир и углед Судске полиције, без обзира на вријеме и мјесто чињења,

з) избјегавање обавеза у вези са стручним оспособљавањем или усавршавањем,

и) избјегавање љекарских прегледа ради утврђивања психофизичке способности за рад,

ј) одбијање извршења службеног посла или несавјесно извршавање наређења руководиоца издатих у вршењу или поводом вршења службеног посла,

к) обављање дјелатности и послова који нису у складу са интересима Судске полиције,

л) испољавање политичких увјерења или учествовање у политичким активностима које нису у складу са службом, било за вријеме или изван дужности,

љ) несавјесно поступање са повјереним средствима рада (губљење или оштећење повјерених средстава),

м) одавање службене или друге тајне утврђене законом или другим општим актом,

н) прикривање чињеница о извршеној тежој повреди радних обавеза и дужности запослених и непредузимање мјера од стране непосредног руководиоца,

њ) учестало понављање лакших повреда радних обавеза и дужности (четири или више лакших повреда у календарској години),

о) неоправдано изостајање са посла више од једног дана у мјесецу или неоправдано изостајање са посла три дана узастопно или укупно пет дана у току календарске године,

п) неовлашћена употреба средстава за рад предвиђених за извршавање радних дужности,

р) онемогућавање грађана или правних лица у остваривању својих права на подношење захтјева, жалби, приговора, представки или других законом предвиђених права или пропуштање да се на таква права одговори у законски предвиђеном року,

с) спречавање, избјегавање и ометање или на други начин одгађање спровођења унутрашњег или дисциплинског поступка,

т) лажно свједочење или прикривање чињеница у дисциплинском поступку,

ђ) пропуштање рокова одређених за покретање и вођење дисциплинског поступка, прекидање дисциплинског поступка услед чега наступа застара, од стране надлежних дисциплинских органа,

у) долазак на посао у алкохолисаном стању, довођење у такво стање у току радног времена или коришћење наркотика или опијата за вријеме радног времена,

ф) одсуствовање са посла злоупотребом коришћења боловања,

х) употреба силе или ватреног оружја у супротности са овим законом,

ц) злоупотреба службеног положаја у вези са надлежностима и овлашћењима,

ч) незаконито располагање средствима или противправно прибављање личне или материјалне користи за себе или другога у вези са обављањем послова,

џ) дискриминација грађана на основу расе, боје коже, пола, језика, вјерске припадности, политичког увјерења, националне припадности, социјалног поријекла, материјалног стања или било која друга дискриминација и

ш) понашање које је супротно одредбама Кодекса службеника Судске полиције.

Члан 63.

(1) За лакше повреде радне дужности могу се изрећи следеће дисциплинске мјере:

а) писмена опомена,

б) јавна опомена и

в) новчана казна у износу од 10% од мјесечне плате службеника Судске полиције исплаћене у мјесецу када је та казна изречена.

(2) За теже повреде радне дужности могу се изрећи следеће дисциплинске мјере:

а) новчана казна у висини од 20%, односно највише до 30% од укупне мјесечне плате службеника Судске полиције од једног до три мјесеца у току календарске године,

б) распоред на друге послове и задатке у оквиру истог или другог одјељења Судске полиције,

в) обустављање унапређења у виши чин у периоду од једне до три године и

г) престанак радног односа.

(3) Мјера распореда на друго радно мјесто изриче се у трајању од шест мјесеци до двије године, с тим да службеник Судске полиције може бити распоређен на радно мјесто за које је прописана иста или непосредно нижа стручна спрема.

Члан 64.

Детаљније одредбе о покретању и вођењу поступка за утврђивање повреде радних дужности и друга питања од значаја за заштиту радне дисциплине прописује предсједник Врховног суда правилником о дисциплинској и материјалној одговорности службеника Судске полиције.

Члан 65.

Дисциплински поступак покреће се захтјевом:

а) предсједника Врховног суда или директора Судске полиције,

б) на основу иницијативе за покретање дисциплинског поступка инспектора у сједишту Судске полиције,

в) на основу иницијативе за покретање дисциплинског поступка начелника окружног центра Судске полиције или

г) на основу иницијативе службеника Судске полиције.

Члан 66.

(1) Вођење поступка због лакше повреде радне дужности застаријева у року од три мјесеца од дана сазнања за извршену повреду и починиоца, а најдуже у року од шест мјесеци од дана извршења повреде.

(2) Вођење поступка због теже повреде радне дужности застаријева у року од шест мјесеци од дана сазнања за извршену повреду и починиоца, а најдуже у року од једне године од дана извршене повреде.

(3) Извршење дисциплинске мјере за лакшу повреду радне дужности застаријева у року од три мјесеца, а за тежу повреду радне дужности у року од шест мјесеци, рачунајући од дана правоснажности рјешења којим је изречена дисциплинска мјера, односно казна.

(4) У погледу прекида застаре покретања поступка, односно извршења одговарајуће мјере примјењују се одредбе о прекиду застаре покретања, односно извршења утврђене Кривичним законом Републике Српске.

Члан 67.

(1) Службеник Судске полиције мора бити привремено удаљен са послова и задатака које врши ако је потврђена оптужница за кривично дјело учињено у вршењу његових послова и задатака или ако му је одређен притвор.

(2) Службеник Судске полиције може бити привремено удаљен са послова и задатака које врши ако је против њега покренут кривични поступак или дисциплински поступак због учињене теже повреде радне дужности и ако се, узимајући у обзир природу кривичног дјела или природу теже повреде радне дужности, може основано вјеровати да би његово присуство штетило интересима службе да и даље остане на радном мјесту на које је распоређен.

(3) Удаљење службеника Судске полиције из Судске полиције може трајати до окончања кривичног или дисциплинског поступка.

(4) Током удаљења службенику Судске полиције одузима се службено оружје, средства принуде, службена значка и легитимација и забрањује се ношење униформе.

(5) О удаљењу службеника Судске полиције одлучује директор Судске полиције доношењем рјешења о удаљењу.

(6) Против рјешења о удаљењу службеник Судске полиције може поднијети приговор предсједнику Врховног суда, у року од осам дана од дана уручења рјешења.

(7) Приговор не одлаже извршење рјешења, а рјешење по приговору мора се донијети у року од 15 дана.

Члан 68.

(1) За вријеме док траје удаљење из Судске полиције службеник Судске полиције има право на накнаду у висини од 55% од плате коју би остварио да је био на раду.

(2) Службеник Судске полиције има право на пуну накнаду своје плате и друга права по основу рада ако се утврди да није одговоран за тежу повреду радне дужности, нити за извршење кривичног дјела.

Члан 69.

(1) Службенику Судске полиције престаје радни однос:

а) у случају смрти,

б) истеком времена на које је заснован,

в) испуњавањем законом прописаних услова који се односе на године стажа осигурања и старосну доб за пензионисање у складу са Законом о пензијско-инвалидском осигурању,

г) када припадник Судске полиције својевољно да отказ,

д) у случају губитка радне способности - даном правоснажности рјешења надлежног органа,

ђ) у случају незадовољавајућег пробног рада,

е) због двије узастопне негативне оцјене о раду годишње,

ж) ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора од најмање шест мјесеци,

з) ако у законском року не положи стручни испит,

и) ако одбије премјештај или распоређивање, када није потребна његова сагласност или из неоправданог разлога не ступи на радно мјесто на које је премјештен или распоређен и

ј) ако је приликом заснивања радног односа прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за заснивање радног односа.

(2) О престанку радног односа доноси се рјешење.

(3) На рјешење које доноси предсједник Врховног суда службеник Судске полиције нема право жалбе, али може покренути спор пред надлежним судом.

VII - ЈАВНОСТ РАДА

Члан 70.

Рад Судске полиције је јаван, уколико другачије није одређено законом.

Члан 71.

(1) Физичка и правна лица могу да подносу притужбе на рад и у вези са радом службеника Судске полиције, које морају бити потписане од стране подносиоца притужбе.

(2) По притужбама поступа Инспекторат Судске полиције уз знање и сагласност директора Судске полиције.

(3) Поступање по притужбама утврђује се правилима које доноси предсједник Врховног суда.

VIII - ЧИНОВИ, УНАПРЕЂЕЊЕ И ОЦЈЕНА РАДА СЛУЖБЕНИКА СУДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Члан 72.

(1) Чинови за службеника Судске полиције су:

- а) судски полицајац,
- б) виши полицајац Судске полиције,
- в) наредник Судске полиције,
- г) виши наредник Судске полиције,
- д) млађи инспектор Судске полиције,
- ђ) инспектор Судске полиције,
- е) виши инспектор Судске полиције,
- ж) самостални инспектор Судске полиције,
- з) главни инспектор Судске полиције и
- и) генерални инспектор Судске полиције.

(2) Начин утврђивања и усклађивања чинова, услови и начин стицања чина, произвођење и унапређење у чин, ванредно унапређење, губитак чина, као и изглед чинова и посебних ознака Судске полиције прописују се Уредбом о чиновима и ознакама у Судској полицији Републике Српске, коју доноси Влада Републике Српске.

Члан 73.

(1) Рад службеника Судске полиције оцјењује се једном годишње ради утврђивања услова за напредовање у служби.

(2) Службеници Судске полиције оцјењују се према утврђеним критеријумима сљедећом оцјеном:

- а) не задовољава,
- б) задовољава,
- в) добар,
- г) врлодобар и
- д) одличан.

(3) Правилник о поступку и критеријумима за оцјену рада службеника Судске полиције доноси предсједник Врховног суда.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 74.

(1) У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона Влада Републике Српске донијеће уредбу о чиновима и ознакама у Судској полицији Републике Српске (члан 72. став 2).

(2) Предсједник Врховног суда у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона донијеће:

а) правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Судској полицији Републике Српске (члан 10),

б) правила о примјени овлашћења Судске полиције Републике Српске (члан 14. став 2),

в) правилник о изгледу униформе Судске полиције Републике Српске и начину обављања послова у цивилној одјећи или посебној службеној униформи са опремом (члан 17. став 4),

г) правилник о изгледу значке и службене легитимације Судске полиције Републике Српске (члан 18. став 3),

д) правилник о употреби ватреног оружја и осталих средстава принуде од стране службеника Судске полиције Републике Српске (члан 25. став 7),

ђ) правила о руковању подацима који су одређени као тајни у Судској полицији Републике Српске (члан 29. став 2),

е) правилник о програму и начину полагања стручног испита за службенике Судске полиције Републике Српске (члан 40. став 3),

ж) правила о условима и начину извођења стручног курса за службенике Судске полиције Републике Српске (члан 43. став 1),

з) правила о запошљавању, основној обуци, стручно оспособљавање и усавршавање приправника - волонтера за службеника Судске полиције Републике Српске (члан 45),

и) правилник о дисциплинској и материјалној одговорности службеника Судске полиције Републике Српске (члан 64),

ј) правила о поступању по притужбама на рад Судске полиције Републике Српске (члан 71. став 3),

к) правилник о поступку и критеријумима за оцјену рада службеника Судске полиције Републике Српске (члан 73. став 3),

л) правила о раду Интервентне јединице Судске полиције Републике Српске,

љ) инструкцију о пружању асистенције судским извршитељима од стране Судске полиције Републике Српске и

м) правила о ознакама Судске полиције Републике Српске.

Члан 75.

До доношења подзаконских аката наведених у овом закону примјењиваће се важећи подзаконски акти, у мјери у којој нису у супротности са овим законом.

Члан 76.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о Судској полицији у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 49/02).

Члан 77.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1397/11
21. септембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1760

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, чл. 204, 205. и 206. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Нацрта закона о накнадама за коришћење података и пружање услуга Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Народна скупштина Републике Српске, на Десетој сједници, одржаној 23. септембра 2011. године, донијела је сљедећи

ЗАКЉУЧАК

1. Народна скупштина Републике Српске одлучила је да се Нацрт закона о накнадама за коришћење података и пружање услуга Републичке управе за геодетске и имовин-